

JOSEP LOSADA

Maria del Mar Bonet porta temes de Theodorakis a la plaça del Rei

Maria del Mar Bonet

Maria del Mar Bonet (veu), Christian Boissel (piano, flautes i direcció), Javier Mas (guitarra de dotze cordes, bandúrria i arxillaüt), Feliu Gasull (guitarra), Jordi Rallo (tables índies i darbuka), Santiago Santa Salas (percussió), Horacio Fumero (contrabaix), Joaquim Alabau (violoncel), Carles Cases (teclats), Mariona Segarra (veus) i Mercedes Delclòs (veus). Festival Olímpic de les Arts. Plaça del Rei, 15 de juliol de 1992.

Ha canviat l'etiqueta i ha canviat el concepte. Per molt que el nom de Festival Grec evidenciï unes clares connotacions helèniques, la força del poder de seducció de l'Olimp ha demostrat tenir més raons de pes per fer que Maria del Mar Bonet es plantegés un espectacle diferent. Un concert fonamentat sobre les runes d'una antiga civilització que compta de manera destacada, entre la seva llista de mèrits, amb la invenció dels jocs. El ciutadà Heracles, allà cap a l'any 776 abans de Crist, va descobrir que quan una colla de senyors despallats donaven una colla de voltes per l'interior d'un estadi, el poble s'exaltava fins al punt d'elevat el llorejat guanyador a la categoria de déu. No és que el concepte hagi canviat gaire, però Maria del Mar Bonet se sent especialment atreta per aquesta estètica de la Mediterrània ancestral, és més, fins ha declarat que li agradaria tenir el poder de viatjar a través del temps per contemplar, encara que fos per un foradet, com era la vida d'aquells avantpassats. Però com que ella toca de peus a terra i sap del cert que això no és possible, ha decidit que no hi ha millor manera de participar en una Olímpia-

da Cultural que fent un homenatge a Grècia "a través del seu músic més representatiu". El llorejat és el compositor Mikis Theodorakis, un dels homes més internacionals d'aquell país.

Repertori Theodorakis

Estem segurs que la cantant mallorquina ha tingut molts problemes per triar un repertori d'una vintena de cançons entre l'extensa obra de Theodorakis —que últimament ha mantingut una olimpiada particular amb el COOB—. L'elecció dels temes ha donat com a producte un grapat de cançons que repassen diverses èpoques creatives d'aquest prolífic i personal compositor: combatives com *18 de novembre* o *Plou al barri dels pobres*; líriques com *Ciutat preciosa* o *Vespreja*; tendres com *Nit al fons dels teus ulls*; amoroses com *Estimat*; de bressol com *La son l'envoltava* o pertorbadores com *La nit màgica*. Un cop adaptades per Albert Garcia i per ella mateixa, el segon pas ha estat deixar que un dels col·laboradors més habituals de Theodorakis, el marroquí Christian Boissel, es fes càrrec dels arranjaments. Si a això hi afegim la llista de bons músics que l'acompanyen sobre l'escenari, el resultat és una col·lecció de boniques cançons que Maria del Mar (pentinada per la casa Cebado i vestida per Susan Unger) canta i sent amb la devoció dels conventuats.

Els arranjaments de Boissel mostren una sensibilitat especial i un gran coneixement de l'obra de Theodorakis. Les flautes, sobretot, li donen una delicadesa molt especi-

al a les cançons escollides. I si la incorporació de Carles Cases als teclats ha estat tota una sorpresa (havia abandonat els recitals per dedicar-se a les bandes sonores), Javier Mas ens torna a demostrar que és un virtuós de la bandúrria i l'arxillaüt, que Horacio Fumero és un baixista que no té cap problema per passar del jazz a la música tradicional grega o que les tables índies de Jordi Rallo li continuen donant un toc molt especial, com si es tractés d'una espècia, al conjunt d'instruments. Feliu Gasull, en canvi, manté la guitarra més silenciosa que de costum.

Una nova Bonet

Aquests concerts que Maria del Mar Bonet oferirà a la plaça del Rei fins al pròxim dia 26 de juliol només tenen el handicap de la novetat. Si la cantant aconsegueix gravar-les (per la seva tossuderia diríem que és el més probable), la reacció del públic en una futura presentació seria absolutament d'entrega. Acostumats al registre sonor, sobre l'escenari se'ns descobria, a cada nota, una nova Maria del Mar Bonet, tan impressionant com sempre, però de paraula desconeguda. Un fenomen inversament proporcional al succeït l'any passat amb el repàs dels seus temes més clàssics. Ara bé, si el desconeixement de l'obra crea una certa distància i expectació, un cop establert el contacte amb la *Grècia de Theodorakis*, s'ha d'afirmar que la fusió entre el músic grec i la cantant mallorquina mereix ser perpetuada com l'altra Grècia, la d'Heracles, encara que les dues només tinguin en comú el vestuari de les coristes.